

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง ปัจจัยการบริหารที่ส่งผลต่อการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของนักเรียนในสถานศึกษาสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดเพชรบุรีและจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา 1) ปัจจัยการบริหารของผู้บริหารสถานศึกษาในสถานศึกษาสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดเพชรบุรีและจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ 2) การพัฒนาทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของนักเรียนในสถานศึกษาสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดเพชรบุรีและจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ และ 3) ปัจจัยการบริหารที่ส่งผลต่อการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของนักเรียนในสถานศึกษาสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดเพชรบุรีและจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ครูผู้สอนในสถานศึกษาสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดเพชรบุรีและจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางของเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie & Morgan, 1970 : 607 - 608) ได้จำนวน 242 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression Analysis)

สรุปผลการวิจัย

จากการวิเคราะห์ข้อมูล สรุปผลการวิจัยได้ ดังนี้

1. ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุ 30-40 ปี มีการศึกษาระดับปริญญาตรี มีตำแหน่งปัจจุบันเป็นครู/คศ.3 และมีประสบการณ์ในการสอน 11-20 ปี

2. ปัจจัยการบริหารของผู้บริหารในสถานศึกษาสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดเพชรบุรีและประจวบคีรีขันธ์ ในภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดได้แก่ ด้านการติดต่อสื่อสาร รองลงมา ได้แก่ ด้านการปฏิสัมพันธ์และอิทธิพล และด้านการกำหนดเป้าหมาย ตามลำดับ และด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ได้แก่ ด้านแรงจูงใจ แสดงรายละเอียดเป็นรายด้านได้ดังนี้

2.1 ด้านภาวะผู้นำ ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ ผู้บริหารมีความเชื่อมั่นเป็นที่ไว้วางใจในการปฏิบัติงานของครูผู้สอนในโรงเรียน รองลงมา ได้แก่ ผู้บริหารให้การสนับสนุนการปฏิบัติงานของครูผู้สอนให้สามารถปฏิบัติงานบรรลุตามวัตถุประสงค์ของโรงเรียน และครูผู้สอนมีความเชื่อมั่นและไว้วางใจในการบริหารงานของผู้บริหาร ตามลำดับ และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ได้แก่ ผู้บริหารรับฟังปัญหา/ข้อเสนอแนะของครูผู้สอนและนำไปใช้ในการแก้ปัญหาการดำเนินงานของโรงเรียน

2.2 ด้านแรงจูงใจ ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ ผู้บริหารส่งเสริมให้ครูผู้สอนมีความพึงพอใจต่อความสำเร็จในการทำงานของตนเอง รองลงมา ได้แก่ ผู้บริหารส่งเสริมให้ครูผู้สอนมีความเต็มใจและมีกำลังใจทำงานให้บรรลุผลสำเร็จตามเป้าหมายของโรงเรียน และผู้บริหารช่วยสร้างทัศนคติที่ดีต่อการทำงานของครูผู้สอนในโรงเรียน ตามลำดับ และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ได้แก่ บริหารใช้เทคนิค/วิธีการจูงใจให้ครูผู้สอนมีกำลังใจในการทำงาน

2.3 ด้านการติดต่อสื่อสาร ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ ผู้บริหารจัดให้มีการติดต่อสื่อสารซึ่งกันและกันภายในโรงเรียนเพื่อให้งานบรรลุผลตามเป้าหมาย รองลงมา ได้แก่ ผู้บริหารสร้างระบบการสื่อสารที่มีความเที่ยงตรง รวดเร็วและเพียงพอต่อการตัดสินใจเพื่อพัฒนางานของและโรงเรียน ผู้บริหารใช้การติดต่อสื่อสารหลายช่องทางเพื่อให้ครูผู้สอนรับรู้ได้มากที่สุด

2.4 ด้านการปฏิสัมพันธ์และอิทธิพล ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ ผู้บริหารมีบทบาททั้งทางตรงและทางอ้อมต่อการกำหนดเป้าหมาย วิธีการและกิจกรรมของโรงเรียน รองลงมา ได้แก่ ผู้บริหารกำหนดโครงสร้างการบริหารของโรงเรียนที่ชัดเจนเพื่อให้ครูผู้สอนได้ปฏิบัติงานอย่างมีประสิทธิภาพ และผู้บริหารส่งเสริมให้ครูผู้สอนมีความร่วมมือในการทำงานเป็นทีมโดยยึดการมีส่วนร่วมในการทำงาน ผู้บริหารให้ความสำคัญกับครูผู้สอนมีส่วนร่วมในการกำหนด เป้าหมาย วิธีการและกิจกรรมของโรงเรียน และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ได้แก่ ผู้บริหารและครูผู้สอนมีการติดต่อสัมพันธ์ที่ดีต่อกันทั้งเป็นทางการและไม่เป็นทางการ

2.5 ด้านการตัดสินใจ ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ ผู้บริหารมีการใช้ความรู้ทางวิชาการและวิชาชีพมาประกอบในการตัดสินใจ รองลงมา ได้แก่ การตัดสินใจของผู้บริหารเป็นไปในทางที่ครูผู้สอนยอมรับ และสามารถปฏิบัติงานตามได้ และผู้บริหารจัดให้มีข้อมูลที่ใช้ประกอบการตัดสินใจอย่างเพียงพอ ถูกต้องและแม่นยำ และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ได้แก่ ผู้บริหารให้ครูผู้สอนมีส่วนร่วมในการตัดสินใจเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงานของตนเอง

2.6 ด้านการกำหนดเป้าหมาย ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ ผู้บริหารและครูผู้สอนร่วมกันกำหนดเป้าหมายการปฏิบัติงานของโรงเรียนให้เกิดผลสัมฤทธิ์

สูงสุดแก่ผู้เรียน รองลงมา ได้แก่ ผู้บริหารทำให้ครูผู้สอนมองเห็นเป้าหมายความสำเร็จของโรงเรียนอย่างเป็นรูปธรรม และผู้บริหารใช้วิธีการเหมาะสมเปิดให้ครูผู้สอนยอมรับเป้าหมายของโรงเรียนได้ตามลำดับ และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ได้แก่ ผู้บริหารและครูผู้สอนยึดถือเป้าหมายที่กำหนดร่วมกันมาเป็นแนวทางปฏิบัติงาน

2.7 ด้านการควบคุมงาน ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ ผู้บริหารมีการควบคุมการปฏิบัติงานอย่างเป็นระบบ รองลงมา ได้แก่ ผู้บริหารมีการตรวจสอบติดตามงานที่ได้มอบหมายเพื่อให้คำแนะนำ/เสนอแนะและผู้บริหารมอบหมายให้ผู้บริหารระดับรองหรือครูอื่น ๆ มีส่วนร่วมในการควบคุมดูแลผลการปฏิบัติงานของโรงเรียน และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ได้แก่ ผู้บริหารมีการทบทวนการปฏิบัติงานอย่างสม่ำเสมอ

2.8 ด้านมาตรฐานการปฏิบัติงานและการฝึกอบรม ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ ผู้บริหารให้ครูผู้สอนมีส่วนร่วมในการกำหนดมาตรฐานการปฏิบัติงานของโรงเรียน รองลงมา ได้แก่ ผู้บริหารมีการกำหนดระดับมาตรฐานการปฏิบัติงานที่ต้องการให้บรรลุเป้าหมายและผู้บริหารและครูผู้สอนใช้มาตรฐานการปฏิบัติงานมาเป็นตัวชี้วัดในการประเมินผลการปฏิบัติงาน และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ได้แก่ ผู้บริหารได้ส่งเสริมและติดตามครูผู้สอนที่ผ่านการอบรมแล้วว่าสามารถทำงานได้ผลในระดับมาตรฐานที่ต้องการเพียงใด

3. การพัฒนาทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของนักเรียนในสถานศึกษาสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดเพชรบุรีและประจวบคีรีขันธ์ โดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ ทักษะด้านสารสนเทศ สื่อ และเทคโนโลยี รองลงมา ได้แก่ ด้านทักษะชีวิตและทักษะอาชีพ และด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ได้แก่ ด้านทักษะการเรียนรู้และนวัตกรรม แสดงรายละเอียดเป็นรายด้านได้ดังนี้

3.1 ด้านทักษะชีวิตและทักษะอาชีพ ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ นักเรียนสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่น เต็มใจให้ความร่วมมือกับกลุ่มเพื่อให้งานสำเร็จ รองลงมา ได้แก่ นักเรียนสามารถปรับตัวเพื่อรับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นอยู่เสมอ และนักเรียนสามารถปรับเปลี่ยนความคิดและทัศนคติและพฤติกรรมให้เหมาะสมกับสภาพแวดล้อมตามลำดับ และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ได้แก่ นักเรียนสามารถจัดการกับปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นกับตัวเองได้

3.2 ด้านทักษะการเรียนรู้และนวัตกรรม ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ นักเรียนสามารถใช้เหตุผล คิดได้อย่างเป็นเหตุเป็นผลได้หลากหลายรูปแบบ และนักเรียนสามารถอธิบายวิธีการคิดของตนเองให้ผู้อื่นเข้าใจได้ รองลงมา ได้แก่ นักเรียนเข้าใจสถานการณ์ของปัญหาที่เกิดขึ้น และนักเรียนสามารถบอกได้ว่าสิ่งที่ตนคิดมีข้อดีและข้อเสียอย่างไร

ตามลำดับ และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ได้แก่ นักเรียนมีการวางแผนในการแก้ปัญหาไว้อย่างเป็นลำดับขั้นตอน

3.3 ด้านทักษะด้านสารสนเทศ สื่อ และเทคโนโลยี ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ เมื่อต้องทำรายงาน นักเรียนรู้ว่าต้องใช้ข้อมูลอะไรบ้าง รวบรวมมาได้ เมื่อต้องทำการสืบค้นข้อมูล นักเรียนรู้ว่าจะเข้าถึงข้อมูลที่ต้องการได้อย่างไร และนักเรียนสามารถเลือกแหล่งข้อมูลที่ต้องการได้อย่างถูกต้อง รวดเร็วและน่าเชื่อถือ ตามลำดับ และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ได้แก่ นักเรียนสามารถจัดเก็บ จัดการและเชื่อมโยงสารสนเทศจากหลายแหล่งที่มาได้อย่างเหมาะสม

4. ปัจจัยการบริหารที่ส่งผลต่อการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของนักเรียน ในสถานศึกษาสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดเพชรบุรีและจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ได้แก่ ด้านมาตรฐานการปฏิบัติงานและการฝึกอบรม (X_8) โดยมีค่าน้ำหนักเท่ากับ 0.285 และด้านการกำหนดเป้าหมาย (X_6) โดยมีค่าน้ำหนักเท่ากับ 0.234 สามารถเขียนสมการการถดถอยในรูปคะแนนดิบและคะแนนมาตรฐานได้ดังนี้

สมการการถดถอยในรูปคะแนนดิบ

$$\hat{Y}_{tot} = 1.549 + 0.285(X_8) + 0.234(X_6)$$

สมการการถดถอยในรูปคะแนนมาตรฐาน

$$\hat{Z}_{tot} = 0.271(X_8) + 0.235(X_6)$$

อภิปรายผล

จากผลการวิจัยสามารถนำมาอภิปรายผลตามวัตถุประสงค์ได้ดังนี้

1. ปัจจัยการบริหารของผู้บริหารในสถานศึกษาสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดเพชรบุรีและจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ในภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ ด้านการติดต่อสื่อสาร แสดงให้เห็นว่าการติดต่อสื่อสารที่ดีภายในโรงเรียนสามารถสร้างความเข้าใจในนโยบายของผู้บริหาร และเป็นสิ่งเชื่อมความสัมพันธ์ระหว่างบุคลากรในสถานศึกษา ช่วยทำให้ครูผู้สอนเข้าใจนโยบายของผู้บริหารและเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลต่อองค์กรในทางบวก เพราะนโยบายการบริหารงานการจัดการขององค์กรเป็นส่วนสำคัญ และเพื่อให้การดำเนินงานบรรลุเป้าหมายที่วางไว้ การสื่อสารภายในองค์กรจึงเป็นสิ่งจำเป็นยิ่งสำหรับกิจกรรมและการดำเนินงานต่าง ๆ ที่จะเกิดขึ้นในองค์กร ทั้งนี้หากการสื่อสารภายในองค์กรดีชัดเจนก็จะส่งผลให้การปฏิบัติงานตามนโยบายเป็นไปในทิศทางเดียวกัน บุคลากรในองค์กรเกิดความ

พึงพอใจ และเข้าใจนโยบายได้อย่างชัดเจน และส่งผลต่อประสิทธิภาพในการทำงาน ดังนั้น กระบวนการทำงานขององค์กรเพื่อให้บรรลุเป้าหมายจะต้องทำให้การติดต่อสื่อสารระหว่างบุคลากรในฝ่ายต่างๆ ทั้งภายใน และภายนอกองค์กรเป็นไปอย่างคล่องตัว เพื่อให้เกิดความเข้าใจที่ตรงกันเกิดความร่วมมือ และการประสานงานอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อให้การทำงานขององค์กรสามารถบรรลุเป้าหมายและประสบผลสำเร็จด้วยดี ดังที่ วิภาดา คุปตานนท์ (2551 : 236-237) กล่าวว่า ในการบริหารงานบทบาทของการติดต่อสื่อสารเป็นบทบาทที่สำคัญของผู้บริหารที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการดำเนินงาน ผู้บริหารที่บริหารงานอย่างมีประสิทธิภาพ คือ ผู้บริหารที่มีความเข้าใจในเรื่องการติดต่อสื่อสาร และการใช้การติดต่อสื่อสารเพื่อให้เกิดการดำเนินงานในองค์กร สอดคล้องกับงานวิจัยของ รัตนา มณฑลเพชร (2551 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาปัจจัยการบริหารของผู้บริหารสถานศึกษาที่เฝ้าต่อกระบวนการพัฒนาการประกันคุณภาพการศึกษาภายในโรงเรียนที่ได้รับการรับรองจากการประเมินคุณภาพภายนอกรอบที่สอง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบุรี เขต 1 และ เขต 2 ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยการบริหารของผู้บริหารสถานศึกษาที่เฝ้าต่อกระบวนการพัฒนาการประกันคุณภาพการศึกษาภายในโรงเรียน โดยภาพรวมมี 5 ด้าน ได้แก่ ด้านการติดต่อสื่อสาร ด้านการกำหนดเป้าหมาย ด้านภาวะผู้นำ ด้านการควบคุมงานและด้านการตัดสินใจ และสอดคล้องกับงานวิจัยของ กรวิรุ เกษบรรจง (2556:บทคัดย่อ) ได้ศึกษาปัจจัยการบริหารที่ส่งผลต่อการนิเทศภายใน โรงเรียนของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาระยองจิริชันธ์ เขต 1 ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยการบริหารของผู้บริหารสถานศึกษาในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อแยกพิจารณาเป็นรายด้าน ด้านภาวะผู้นำ อยู่ในอันดับสูงสุด รองลงมาคือ ด้านมาตรฐานการปฏิบัติงานและการฝึกอบรม และด้านการตัดสินใจ เป็นอันดับต่ำสุด

2. การพัฒนาทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของนักเรียนในสถานศึกษาสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดเพชรบุรีและประจวบคีรีขันธ์ โดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ ด้านทักษะด้านสารสนเทศ สื่อ และเทคโนโลยี ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ โรงเรียนได้มีการเตรียมความพร้อมของนักเรียนให้มีทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ซึ่งทักษะที่เป็นสำคัญของกระแสการเปลี่ยนแปลงทางสังคมที่เกิดขึ้นในศตวรรษที่ 21 ส่งผลต่อการดำรงชีวิตของสังคมอย่างทั่วถึง โดยทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 ที่สำคัญคือ ทักษะการเรียนรู้ที่ส่งผลให้มีการเปลี่ยนแปลงจากการจัดการเรียนรู้เพื่อให้เด็กมีความรู้ความสามารถ และทักษะจำเป็น โดยเฉพาะอย่างยิ่งการเรียนรู้ที่เกิดจากการสร้างความรู้ด้วยตนเองของนักเรียน หากนักเรียนมีโอกาสได้นำความคิดของตนเองไปสร้างสรรค์ชิ้นงานโดยอาศัยสื่อ สารสนเทศ และเทคโนโลยีที่เหมาะสมจะทำให้เห็นความคิดนั้นเป็นรูปธรรมที่ชัดเจน เมื่อนักเรียนสร้างสิ่งใดสิ่งหนึ่งขึ้นมา ก็หมายถึงการสร้างความรู้ขึ้นภายในตนเองนั่นเอง ความรู้ที่สร้างขึ้นนี้จะมีความหมายและจะอยู่คงทน

ต่อนักเรียน สามารถนำไปพัฒนาทักษะชีวิตและทักษะอาชีพ และทักษะการเรียนรู้และนวัตกรรมของตนเอง เพื่อถ่ายทอดให้ผู้อื่นให้เข้าใจความคิดของตนได้ดี ดังที่วิจารณ์ พานิช (2555 : 40-44) กล่าวว่า ทักษะด้านเทคโนโลยี สารสนเทศการสื่อสารเป็นอีกทักษะหนึ่งที่มีความสำคัญมากในศตวรรษที่ 21 ซึ่งทักษะด้านสารสนเทศครูต้องออกแบบการเรียนรู้เพื่อให้ศิษย์มีทักษะในการเข้าถึงและประเมินสารสนเทศ และการใช้และจัดการสารสนเทศ ทักษะด้านสื่อ เป็นทักษะสองทาง คือ ด้านรับสารจากสื่อ และด้านสื่อสารออกไปยังผู้อื่นหรือสาธารณะหรือในโลกวัดว้าง และทักษะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ครูต้องออกแบบการเรียนรู้ให้ศิษย์มีทักษะสามารถประยุกต์ใช้เทคโนโลยีอย่างมีประสิทธิภาพคือ ใช้เทคโนโลยีเพื่อวิจัย จัดระบบ ประเมิน และสื่อสารสารสนเทศ ใช้เครื่องมือสื่อสาร เชื่อมโยงเครือข่ายคอมพิวเตอร์ และโซเชี่ยลเน็ตเวิร์กอย่างถูกต้องเหมาะสม ปฏิบัติตามคุณธรรมและกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการเข้าถึงและใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ สอดคล้องกับงานวิจัยของ เอกชัย พุทธสอน (2557 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาแนวโน้มการเสริมทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 สำหรับนักศึกษาผู้ใหญ่ ผลการวิจัยพบว่า ผลการวิเคราะห์ทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 สำหรับนักศึกษาผู้ใหญ่ ได้แก่ 1) ทักษะการเรียนรู้และนวัตกรรม คือ มีความสามารถในการแสวงหาความรู้ เรียนรู้ได้ด้วยตนเอง 2) ทักษะสารสนเทศ สื่อ และเทคโนโลยี คือ มีทักษะการใช้และการจัดการสารสนเทศ สื่อ และเทคโนโลยีสารสนเทศให้เท่าทันอยู่เสมอ 3) ทักษะชีวิตและการทำงาน คือ มีทักษะในการปรับตัวให้สอดคล้องกับบริบทของสังคมและสภาพแวดล้อมที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วได้ และสอดคล้องกับงานวิจัยของ บุญยพรรณ พรหมวาทย์ (2558 : 78-81) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารสถานศึกษา กับการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ของผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษายะลา เขต 1 ผลการวิจัยพบว่า การพัฒนาทักษะการเรียนรู้ของผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษายะลา เขต 1 ทั้ง 4 ด้าน โดยรวมและรายด้าน มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ด้านวิชาแกนหลักและแนวคิดสำคัญของการเรียนรู้ มีการปฏิบัติสูงสุด รองลงมาได้แก่ ด้านทักษะการเรียนรู้และนวัตกรรม ด้านทักษะชีวิตและการทำงาน และด้านทักษะสารสนเทศ สื่อ และเทคโนโลยี มีการปฏิบัติต่ำสุด ตามลำดับ

3. ปัจจัยการบริหารด้านมาตรฐานการปฏิบัติงานและการฝึกอบรมส่งผลต่อการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของนักเรียนในสถานศึกษาสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดเพชรบุรีและประจวบคีรีขันธ์ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของนักเรียนนั้น การดำเนินงานของผู้บริหารสถานศึกษาในการกำหนดระดับมาตรฐานการปฏิบัติงานต้องเป็นที่ยอมรับได้และนำมาเป็นตัวชี้วัดในการประเมินผลการปฏิบัติงาน ต้องมีการวางแผน

การฝึกอบรมเพื่อการพัฒนาครูผู้สอนให้มีความรู้ความสามารถปฏิบัติงานตามที่กำหนดและมีการติดตามผลการอบรม ดังนั้นผู้บริหารและครูผู้สอนต้องมีความตื่นตัวและเตรียมพร้อมในการจัดการเรียนรู้เพื่อเตรียมความพร้อมให้นักเรียนมีทักษะสำหรับการออกไปดำรงชีวิตในโลกในศตวรรษที่ 21 ที่เปลี่ยนไป ดังที่ (อุทัย หิรัญโต อ้างถึงใน เกษม อุ่นมณีรัตน์, 2550 : 29-36) กล่าวว่า มาตรฐานการปฏิบัติงานเป็นระดับของการปฏิบัติงานที่ยอมรับได้ ซึ่งการยอมรับเกิดจากความพึงพอใจต่อผลการปฏิบัติงานนั้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ที่การเรียนในสาระวิชาไม่เพียงพอสำหรับการเรียนรู้เพื่อมีชีวิตในโลกยุคศตวรรษที่ 21 ปัจจุบันการเรียนรู้สาระวิชาจะต้องเรียนจากการค้นคว้าเองของนักเรียน โดยครูช่วยแนะนำ และช่วยออกแบบกิจกรรมที่ช่วยให้นักเรียนแต่ละคนสามารถประเมินความก้าวหน้าของการเรียนรู้ของตนเองได้ ดังนั้นการฝึกอบรมเพิ่มพูนความรู้ของครูเองก็เป็นสิ่งสำคัญที่ช่วยเพิ่มพูนความรู้ เสริมสร้างบุคลิกภาพ ภาวะผู้นำ ทำให้เกิดประสบการณ์และทักษะในการทำงานให้บรรลุวัตถุประสงค์ขององค์กรที่วางไว้ การจัดการฝึกอบรมจึงเป็นกระบวนการหนึ่งที่สามารถนำมาใช้ในการพัฒนาได้เป็นอย่างดี ดังที่ นิสรณ์ บำเพ็ญ (2552 : 15) กล่าวว่า การฝึกอบรมเป็นกระบวนการพัฒนาบุคลากรที่มีการจัดการเรียนรู้อย่างเป็นระบบ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาความรู้ความเข้าใจ ทักษะ ความสามารถ และเจตคติ รวมทั้งความตระหนักและสร้างแรงจูงใจอันจะช่วยปรับปรุงพัฒนาไปในทางที่ดีขึ้นและเปลี่ยนแปลงทัศนคติ พฤติกรรม ความรู้สึกของผู้เข้ารับการฝึกอบรมตลอดจนสามารถนำความรู้ในเรื่องนั้นไปใช้ในการปฏิบัติภาระหน้าที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับงานวิจัยของ บัญชา ศิริเรืองชัย (2551 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาปัจจัยการบริหารที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนในโรงเรียนเขตตรวจราชการที่ 6 ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยการบริหารด้านมาตรฐานการปฏิบัติงาน ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนกลุ่มต่ำในเขตตรวจราชการที่ 6 และสอดคล้องกับงานวิจัยของกรวิระ เกษบรรจง (2556 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาปัจจัยการบริหารที่ส่งผลต่อการนิเทศภายในโรงเรียนของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1 ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยการบริหารของผู้บริหารสถานศึกษาด้านมาตรฐานการปฏิบัติงานและการฝึกอบรมส่งผลต่อการนิเทศภายในโรงเรียน โดยมีประสิทธิภาพในการทำร้อยละ 59.20 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

4. ปัจจัยการบริหารด้านการกำหนดเป้าหมายส่งผลต่อการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของนักเรียนในสถานศึกษาสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดเพชรบุรี และประจวบคีรีขันธ์ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะความสำเร็จของงานย่อมขึ้นอยู่กับความสามารถและความเป็นผู้นำของผู้บริหาร หากผู้บริหารมีศักยภาพสูงก็ยิ่งทำให้ระดับการพัฒนาของโรงเรียนสูงไปด้วยและศักยภาพของผู้บริหารก็มีความสัมพันธ์กับกระบวนการและผลการทำงานของครูและกระบวนการ

เรียนรู้ของนักเรียนอีกด้วย ซึ่งการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ผู้บริหารสถานศึกษา ต้องมีการชี้แนวทางให้ครูไว้ถือปฏิบัติ เพื่อให้โรงเรียนประสบความสำเร็จ โดยเปิดโอกาสให้ครู ร่วมกำหนดเป้าหมายและยึดถือเป้าหมายที่กำหนดร่วมกันมาเป็นแนวทางในการปฏิบัติ ซึ่งถือว่าเป็น เครื่องมือสำคัญอย่างหนึ่งที่ต้องนำมาใช้ในการบริหารงาน เพราะผู้บริหารและครูต่างจะได้รับ จากการกำหนดมาตรฐานการปฏิบัติงานขึ้นมาใช้ร่วมกัน เพื่อใช้เป็นเครื่องมือช่วยควบคุมให้ การดำเนินงานเป็นไปตามเป้าหมายที่กำหนดไว้เพื่อคุณภาพของการปฏิบัติงานและความเจริญก้าวหน้า ขององค์กร ดังที่ (ประทุม รอดประเสริฐ อ้างถึงใน เกษม อุ่นมณีรัตน์, 2550 : 29) กล่าวว่า การกำหนดเป้าหมายเป็นกิจกรรมที่มีความสำคัญในการบริหารงาน เพราะเป็นการชี้แนวทางหรือจุดใจ ให้สมาชิกขององค์กรถือปฏิบัติ ซึ่งโดยมากเป้าหมายมักจะกำหนดเฉพาะเจาะจงหรือกำหนดในเชิง ปริมาณที่มองเห็นได้ชัดเจน ในทางปฏิบัติการกำหนดเป้าหมายนั้นจะต้องศึกษาวิเคราะห์วัตถุประสงค์ ขององค์กรอย่างละเอียดถี่ถ้วน และพิจารณาถึงความสามารถของเจ้าหน้าที่ แล้วกำหนดเป้าหมายให้ สอดคล้องกัน โดยมีให้เป้าหมายสูงหรือต่ำเกินไป การกำหนดเป้าหมายเป็นหน้าที่ของผู้บริหาร โดยตรงที่จะต้องใช้ความสามารถผสมผสานความคิดของบุคลากรทุกฝ่ายในองค์กรให้ทุกคนมีส่วน ร่วมในการกำหนดเป้าหมาย อีกทั้งยังสอดคล้องกับ รัตน มณฑลเพชร (2551 : 27) กล่าวว่า การกำหนด เป้าหมายเป็นสิ่งที่ทุกองค์กรจะต้องมีซึ่งการบริหารองค์กรจะต้องมีจุดมุ่งหมายที่แน่นอน เพื่อให้ องค์กรเจริญก้าวหน้า และปฏิบัติงานอย่างมีประสิทธิภาพในการดำเนินงานทุกชนิดเป้าหมายของแต่ละ องค์กรมีความแตกต่างกันไป ตามรูปแบบและลักษณะพื้นฐานขององค์กร การกำหนดเป้าหมายเป็น หน้าที่ของผู้บริหารโดยตรง ที่จะต้องใช้ความสามารถผสมผสานและหล่อหลอมความคิดของบุคลากร ในองค์กรให้ทุกคนมีส่วนร่วมในการกำหนดเป้าหมาย การให้บุคลากรทุกคนมีส่วนร่วมในการกำหนด เป้าหมายจะทำให้บุคลากรมีความผูกพันต่อองค์กรมีความรู้สึกเป็นเจ้าของจึงทุ่มเทพลังความสามารถ เพื่อไปปฏิบัติงานได้บรรลุเป้าหมายและมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับงานวิจัยของ บัญชา ศิริเรืองชัย (2551 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาปัจจัยการบริหารที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนใน โรงเรียน เขตตรวจราชการที่ 6 ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยการบริหารด้านการกำหนดเป้าหมายหรือการสั่งการ ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนกลุ่มต่ำในเขตตรวจราชการที่ 6 และสอดคล้องกับ งานวิจัยของ รัตน มณฑลเพชร (2551 : 121) ได้ศึกษาปัจจัยการบริหารของผู้บริหารสถานศึกษา ที่เอื้อต่อกระบวนการพัฒนาการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ภายในโรงเรียนที่ได้รับการรับรอง จากการประเมินคุณภาพภายนอกรอบที่สองสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบุรี เขต 1 และ เขต 2 ผลการวิจัยพบว่า การประกันคุณภาพการศึกษาเป็นรูปแบบของการศึกษาที่มีการจัดการที่มี คุณภาพทุก ๆ ฝ่ายต้องร่วมมือกันส่งผลให้ปัจจัยด้านการกำหนดเป้าหมาย เป็นปัจจัยเอื้อต่อ กระบวนการพัฒนาการประกันคุณภาพการศึกษาภายในและสอดคล้องกับงานวิจัยของยุวดี ประทุม

(2559 : 138) ได้ศึกษาปัจจัยการบริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 3 ผลการวิจัยพบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยการบริหารแต่ละด้านกับประสิทธิผลของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 3 พบว่า ปัจจัยการบริหารแต่ละด้านมีความสัมพันธ์กับประสิทธิผลของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 3 ในทุกด้าน ได้แก่ ด้านการกำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจ และเป้าหมาย ด้านการพัฒนาหลักสูตร ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านการพัฒนาครู ด้านการส่งเสริมบรรยากาศ วัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ ด้านการนิเทศติดตามและประเมินผล ด้านการส่งเสริมการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา ด้านความมุ่งมั่นประสงค์ของโรงเรียน ด้านการมอบอำนาจ ด้านการตัดสินใจด้านความรู้สึกลึกเป็นส่วนหนึ่งของโรงเรียน ด้านความไว้วางใจ ด้านความมีคุณภาพ ด้านการยอมรับด้านความเอื้ออาทร ด้านความซื่อสัตย์สุจริต และด้านความหลากหลายของบุคลากร โดยมีความสัมพันธ์กับประสิทธิผลของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 3 ในทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .01$) ซึ่งปัจจัยโดยรวมมีความสัมพันธ์ทางบวกกับประสิทธิผลของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 3 ในระดับสูง ($r = .742$) โดยด้านการกำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจ และเป้าหมาย ด้านความมีคุณภาพและด้านความซื่อสัตย์สุจริต มีความสัมพันธ์ในระดับปานกลาง

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะเพื่อเป็นแนวทางในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 ผู้บริหารสถานศึกษาควรปรับเปลี่ยนวิธีการบริหารโดยใช้เทคนิค วิธีการจูงใจ โดยการสร้างทัศนคติที่ดีต่อการทำงานให้กับครูผู้สอน เพื่อให้ครูผู้สอนมีกำลังใจในการทำงานมากยิ่งขึ้น ควรให้ครูผู้สอนมีส่วนร่วมในการตัดสินใจในงานที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงานของตนเอง และควรมีการส่งเสริมให้ครูผู้สอนมีการฝึกอบรมเพื่อพัฒนางานให้ได้มาตรฐานให้ทันกับสถานการณ์ปัจจุบัน

1.2 ผู้บริหารและครูผู้สอนควรเสริมสร้างทักษะการเรียนรู้และนวัตกรรมให้นักเรียน โดยให้นักเรียนเป็นร่วมกันคิดและวิเคราะห์หาวิธีการแก้ปัญหาอย่างเป็นลำดับขั้นตอนด้วยตนเอง เพื่อให้นักเรียนเข้าใจสถานการณ์ของปัญหาที่เกิดขึ้น สามารถบอกได้ว่าสิ่งที่ตนเองคิดมีข้อดีและข้อเสียอย่างไร โดยมีครูผู้สอนเป็นผู้แนะนำแนวทางเมื่อนักเรียนเกิดข้อสงสัยเพื่อนักเรียนแต่ละคนสามารถเรียนรู้ด้วยตนเองได้

1.3 ผู้บริหารควรให้ครูผู้สอนมีส่วนร่วมในการกำหนดมาตรฐานการปฏิบัติงานของโรงเรียนและใช้มาตรฐานการปฏิบัติงานที่กำหนดขึ้นร่วมกันมาเป็นตัวชี้วัดในการประเมินผลการ

ปฏิบัติงาน ส่วนด้านการกำหนดเป้าหมาย ผู้บริหารและครูผู้สอนควรร่วมกันกำหนดเป้าหมายการปฏิบัติงานของโรงเรียน โดยที่ผู้บริหารจะต้องทำให้ครูผู้สอนมองเป็นเป้าหมายความสำเร็จของโรงเรียนอย่างเป็นรูปธรรมและผู้บริหารควรใช้วิธีการที่เหมาะสมเปิดให้ครูยอมรับเป้าหมายของโรงเรียนได้และทุกคนยึดถือเป้าหมายที่กำหนดร่วมกันมาเป็นแนวทางปฏิบัติงานเพื่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์สูงสุดแก่ผู้เรียน

2. ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษาปัจจัยด้านอื่น เช่น ปัจจัยด้านครูผู้สอน ปัจจัยด้านผู้เรียน ที่ส่งผลต่อการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของนักเรียนในสถานศึกษาสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดเพชรบุรีและจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

2.2 ควรศึกษาปัจจัยการบริหารของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยใช้กลุ่มตัวอย่างอื่น เช่น สถานศึกษาสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในกลุ่มการศึกษาท้องถิ่นที่ 5

2.3 ควรมีการประเมินการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของนักเรียนในสถานศึกษาสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดเพชรบุรีและจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ เพื่อให้ได้แนวทางประเมินและเครื่องมือในการประเมินทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 ของนักเรียนครบถ้วนเพียงพอในการพัฒนานักเรียนให้เป็นบุคคลในศตวรรษที่ 21 ที่สมบูรณ์ยิ่งขึ้นไป